

РЕШЕНИЕ

№ 1500

гр. София, 05.03.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 11 състав, в публично заседание на 11.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мадлен Петрова

при участието на секретаря Даниела Иванова, като разгледа дело номер **3762** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във връзка с чл. 29, ал. 5 ЗДРДОПБГДСРСБНА.

Образувано е по жалба на В. А. Т. от [населено място] против Решение №324/07.03.2012г. издадено от Комисия за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на БНА /КРДОПБГДСРСБНА/, в която е обявена принадлежността на жалбоподателя към органите на агент Държавна сигурност.

Жалбоподателят твърди, че обжалваното решение е неправилно и незаконосъобразно, по съображения подробно изложени в депозираното заявление. Посочва, че през целия си живот не е имал никакъв контакт с ДС или други секретни служби, както и че не е получавал никакво предложение за участие в същите. Излага подробно описание на фактите, които са свързани със срещата му с лицето ст.л. М.. Заявява, че по никакъв начин не е давал съгласието си за сътрудничество, нито устна и писмена информация за каквито и да било случки, събития и личности. Счита, че документът съставен за вербуване, а именно картон обр. 4, е с фалшив подпис. Иска отмяна на решението в обжалваната част.

Ответникът - Комисия за разкриване на документите и обявяване принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българска народна армия /Комисията/, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да се отхвърли като неоснователна и недоказана по подробни съображения, изложени в отговора на жалбата.

Административен съд, С. град като взе предвид становищата на страните и извърши преценка на събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Жалбата от 12.03.2012г. подадена по пощата, изхожда от надлежна страна – адресат на оспорения индивидуален административен акт и в 14-дневния срок по чл. 149, ал. 1 от АПК, считано от датата на връчването му - 08.03.2012г., поради което е процесуално допустима.

Разгледана по съществото на спора, същата е неоснователна по следните съображения:

От фактическа страна по делото се установява, че с писмо вх. № 11284/27.09.2011г. от Общинска избирателна комисия /ОИК/ - В. в Комисията за разкриване на документите и обявяване принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българска народна армия е постъпил списък на регистрираните в ОИК – В. кандидати за общински съветници в [община] за изборите на 23.10.2011г.

От така представения списък е видно, че В. А. Т. е бил регистриран като кандидат за Общински съветник в общ. В., издигнат от ПП „Партия на българските комунисти” и подлежи на задължителна проверка на основание чл. 26, ал. 1, т. 1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА относно принадлежността му към службите на Държавна сигурност и разузнавателните служби на БНА.

В преписката се съдържа картон обр. 4, арх. № I а 34420, съставен на името на жалбоподателя с посочена категория агент, с псевдоним „Б.”, с дата на вербовка 31.III.1958г., месторождение кв. Ч., [населено място], местожителство кв. Ч., [населено място] и месторабота – войник, под. 50130 – [населено място]. Картонът е изготвен и подписан от оперативен работник ст.л К. М. на 01.04.1958г. за ръководил вербуваното лице. Върху документа е отразена дата на предаването в архив - 16.10.1959г.

Представен е и препис от Протокол № 1684/25.10.1962г. с предложение за унищожаване на материали, предадени в архив, в който под номер 140 фигурира лично и работно дело № I-A-34420 – на В. А. Т., [дата на раждане] в [населено място].

В преписката се съдържа и извлечение от регистрационния дневник, след предаването му от МВР в комисията от който е видно, че под № 56045 на 24.04.1958 г. е вписана регистрацията на секретен сътрудник – агент с псевдоним „Б.”, вербуван на 31.03.1958г. от управление V-VII на ДС, изключен 20.10.1959г.

При тези фактически данни с оспореното решение № 324/07.03.2012 г. е обявена принадлежност на Т. към органите на Държавна сигурност като агент в ДС, управление V-VII-I, в качеството му на лице заемащо публична длъжност – кандидат за общ. съветник в общ. В., издигнат от ПП „Партия на българските комунисти.”

В хода на съдебното производство с протоколно определение от 08.10.2012г. съдът е обявил за безспорни и ненуждаещи се от доказване обстоятелството, че не са налице саморъчно подписани от В. А. Т. документи в качеството му на сътрудник на ДС, както и обстоятелството, че жалбоподателят не е изпълнявал поставени задачи в качеството си на сътрудник на ДС.

С определение от о.с.з. на 11.02.2013г. е обявено, че оспорването истинността на документ - картон обр. 4 от 01.04.1958г., относно автентичността на подписа, положен за попълнил, направено от жалбоподателя на основание чл. 193 от ГПК, не е

доказано.

При така установените факти, съдът приема от правна страна следното:

Атакуваното решение е издадено от компетентен орган - Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия /Комисията/, която по силата на чл. 29, ал.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА е оправомощеният от закона административен орган да извършва обявяването на принадлежност на лице, заемащо публична длъжност към органите по чл. 1 от същия закон - Държавна сигурност и разузнавателните служби на Българската народна армия.

При издаването му е спазена предписаната от закона писмена форма и актът има съдържанието, по чл. 29, ал. 2, т. 2 във връзка с чл. 25, т. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Решението е подписано от членовете на Комисията, които са участвали в заседанието ѝ, съгласно приложения препис от Протокол № 206/07.03.2012г. и присъствена книга от 07.03.2012г. за същото заседание. При приемането на решението са спазени изискванията за кворум по чл. 12, ал.4 от Правилника за дейността на Комисията.

Решението в частта, с която е обявена принадлежност на жалбоподателя е издадено в съответствие с материалния закон.

Нормата на чл.26, ал.1, т.1 от ЗДРДОПБГДСРСБНА предвижда, задължително установяване на принадлежност към органите по чл. 1 за лица, регистрирани от изборителните комисии за участие в избори за президент и вицепрезидент, народни представители в Народното събрание и в Европейския парламент, кметове и общински съветници.

От приложените по делото доказателства е видно, че жалбоподателят през 2011г. е кандидат за Общински съветник в [община], издигнат от ПП "Партия на българските комунисти" и на това основание е подлежал на задължителна проверка по специалния закон.

Нормата на чл. 24 от ЗДРДОПБГДСРСБНА предвижда, че принадлежност към органите по чл. 1, ал. 1 от закона се установява при наличие на дейност като щатен или нещатен служител или секретен сътрудник. Наличие на дейност като секретен сътрудник се установява въз основа на документи, които са изброени в чл. 25, т. 3 от същия закон. Административният орган не разполага със законови правомощия да обсъжда въпроса извършвана ли е в действителност дейност от лицето, като сътрудник или служител и едва след това да признае или отрече принадлежността му към органите по чл. 1 ЗДРДОПБГДСРСБНА. Този орган действа в условията на обвързана компетентност, като при наличие на някои от изброените в чл. 25, т. 3 документи е задължен да издаде решение с предписаното от чл. 29, ал. 2 от ЗДРДОПБГДСРСБНА съдържание. Поради това за установяване на принадлежност по смисъла на специалния закон е достатъчно да се установи съществуването на документи и данни, по смисъла на § 1, т. 1 ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА във връзка с чл. 25, т. 3 от същия закон. В конкретния случай принадлежността към ДС е установена въз основа на данните от регистрационен дневник, картон обр. 4, данните от протокол № 1684/1962г. за унищожаване на материали и данните от регистрационния дневник.

В тази връзка следва да се отбележи, че от наличните по делото доказателства безспорно се установява, че В. Т. не е осъществявал фактически каквато и да било дейност като секретен сътрудник - агент на ДС. По делото не е налице подписана от него декларация за сътрудничество на ДС, нито са налице документи за предоставяне

на сведения, в това число докладни записки, подписани от него или ръководилия го служител ст. л. К. М.. Въпреки това следва да се приеме, че при издаване на оспорения административен акт са налице предпоставките по чл. 24 във връзка с чл. 25, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА, тъй като приложените по делото писмени доказателства са от кръга на изброените в § 1, т.1 от ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА документи, въз основа на които се установява принадлежност към органите по чл.1 от закона. Цитираната норма дефинира като „документ” всяка записана информация, независимо от материалния ѝ носител, включително информацията в автоматизирани и комплексни информационни системи и бази данни. С оглед на така дадената легална дефиниция, следва да се приеме, че са налице документи, които установяват принадлежност на жалбоподателя към органите на ДС по смисъла на чл. 25, т.3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Направеното по реда на чл. 193, ал.1 от ГПК оспорване на истинността на картон обр. 4/01.04.1958г. не бе доказано по реда на чл. 194, ал.1 от ГПК, поради което доказателствената сила на това писмено доказателство, следва да бъде зачетена като документ по смисъла на §1, т.1 от ДР на ЗДРДОПБГДСРСБНА, който установява на принадлежност на жалбоподателя към органите на ДС. По този начин задължението на ответника по чл. 170, ал. 1 от АПК да установи фактическите основания за издаване на оспореното решение е изпълнено. Останалите доводи в жалбата за конкретните отношения между жалбоподателя и лицето, съставило картон обр. 4 - ст.л. М. са неотносими към условията по чл.25, т. 3 от ЗДРДОПБГДСРСБНА. Предвид всичко изложено, не се констатираха основания по чл. 146 от АПК за незаконосъобразност на оспорения акт, поради което подадената от В. А. Т. жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Така мотивиран и на основание чл. 172, ал.2 от АПК, Административен съд, С. град, I отделение, 11 състав

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. А. Т. от [населено място] против решение № 324/07.03.2012г., издадено от Комисията за разкриване на документите и за обявяване на принадлежност на български граждани към Държавна сигурност и разузнавателните служби на БНА /КРДОПБГДСРСБНА/, в частта, в която е обявена принадлежността му към органите по чл. 1 от закона.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд, в 14-дневен срок от съобщението до страните.

Съдия: